

Diyarbakır'ı önemsemek / Terör ve kanayan yara

İçeriği Yazan: [Erdinç AYDIN](#) [1] Zaman: Cts, 18/10/2008 - 17:57

Bu günlerde herkes Diyarbakır'ı önemsiyor; ABD, AB, AB STK'ları, Türkiye STK'ları ve en nihayetinde Sayın Genelkurmay Başkanımız Or. General İlker Başbuğ !

Bu önemsemenin mahiyetini o yöredeki "hassasiyetler" çerçevesinde ele aldıklarının herkes farkında ancak; bu hassasiyetleri değerlendirme noktasında ki yaklaşımlar "Diyarbakır'ı önemsemek" cümlesinin içeriğini dolduran mantığın kendisi.

Nasıl önemsedüğünüzün önemi yok, önemseyip önemsemediğiniz önemli, bir başka deyişle bu önemseme oradaki hassasiyetlerin var oluşu karşısında oluşmuş bir yaklaşım biçimi sergilemesi.

Terör örgütünün dağda ihtiyaç duyduğu silahlı kanadı için desteğinin oradan gelebilme ihtimalini koymak, bir ülkenin bir şehrine yapılacak en büyük hakarettir yok kastınız bu değil de daha ileri giderek ihtimalin ötesinde bu şehir terör örgütünü destekliyor demekse de vahamettir.

Önemsemeniz vahametini tespitiye, 1934'teki gibi Dersim olaylarıyla birlikte "devletin şevkatlı kucağı"nı reddedenlerin "devletin gazabına" maruz kalacağını bilmesi gerekir demeniz gerekmez miydi?

Bu işte aksayan bir yön var; biri size savaş naraları atacak, kurşun sıkacak siz bu durumu önemsemek şeklinde dile getireceksiniz adına da demokratik açılım diyeceksiniz ve bunu askeri kadronuzun en üst kademesi ile yapacaksınız.

Boris Yeltsin Duma'ya tankların namlularını çevirip, çevirmekle kalmayıp Duma'yı ateş altına tuttuğunda ABD, ve Avrupalı devletler, Yeltsin'i "Demokrasi kahramanı" ilan etmiştiler !

Bu konuda biraz daha düşünülmesinin faydalı olacağına inanıyorum. Demokrasi kavramı bu kadar yoz uygulamalara gebe iken, demokrasi havarisi edasıyla ülkenin fertlerinin onurunu zedelemek, demokrasi havariliğine yaraşır bir şey olmasa gerek.

"Bu iş silahla çözülmedi otuz yıldır." demek ve silahla çözülmeyeceğini ima etmek yada söylemek; otuz yıldır silahla bu sorunu yaratan terör örgütünün silahını gül kabul etmek, devletin meşru silahlı savunmasını da yok etmek niyeti değil midir?

Devletler de her canlı organizma gibi varlıklarını korumak için, vücuda girmiş mikroplarla ya da vücudun mutasyona uğrayan ve vücudun kendisine zarar vermeye başlayan hücreleriyle savaşıma girmesi gibi, dışardan gelen ya da dışarının etkisi ile içerdeki başkalaşan hücreler ile elbette savaşırlardır. Bunun insan aklının ürettiği ne idüğü belirsiz "demokrasi kavramının" açıklaması ya da bu kavramla yönlendirilmesi eşyanın tabiatına aykırı bir durumdur.

W.CHURCHILL'e atfedilen söz gibi "Demokrasi gelmiş geçmiş en kötü idare biçimidir, alternatifini sunmadığınız."

Eşyanın tabiatıyla uyumlu olan bir alternatif üretme gerekliliği devletin kendisi ve organları gereği ihtiyaçtır hatta şarttır.

Vücutta ki yarayı önemsemek, o yaraya dair tıbbi ihtiyacın giderilmesini sağlamaksa:

Canlı her bedende acıların sonu;

- 1- Ya ağrı kesici ile idare edersiniz, edebiliyorsanız görmezden gelip yarayı, sürecini takip ederek vücudun bağışıklık sisteminin kuvvetli olduğunu ön görerek.
- 2- Ya sinirlerin alınmasıdır ki; acıyı yaratan olay devam etse de acı hissedilmez. Öldürücü bir yanı varsa acımadan öldürür.
- 3- Ya yarayı dağlarsınız, görüntü estetik olarak büyük bozukluklara gebe dir yeni yöntemlerle estetik ameliyatlar ile düzeltilebildiği kadar düzeltilir.
- 4- Ya yaralı uzvu tamamen koparır alırsınız şayet yaşamsal bir önem arz etmiyorsa, o uzvun yitikliğine ya alışsınız zaman içinde ya da o uzvunuz olmadığı için sıkıntılar çekersiniz işlevsel ve ruhsal olarak uzvunuzun yittiğini beyninizin en ilkel yanı ölene değ in kabul edemed en. Alışarak...
- 5- Ya da hastanın kendisi ötenazi ister hem acılardan hem sonrasında umudu kestiğ inden.

Ve 5.'si hariç kalan bu alternatifler, antibiyotik tedavisi destekli olarak yapılırsa doğru olan budur, antibiyotik desteğ ine vücut cevap veriyorsa yani daha önceden olmadık zamanlarda antibiyotik alınmadıysa genelde etkin iyileşme sağlar.

Tıp uzmanlarımız bir "kanayan yaraya" nasıl müdahale edileceğ ini en iyi bilenler olarak bu konuda çok daha etkin yorumlar getirebileceklerdir. Toplum bilimcilerimizde üretecekleri somut çözüm önerileriyle eşyanın tabiatına uygun olarak alternatifler üretmelidirler.

Ancak bir gerçek vardır ki; devletlerde tüm canlılar gibi onu yaratan toplum kadar canlıdırlar.

Doğ ru teş his, doğru tedavi eşyanın tabiatıyla uyumlu oldu ğ u sürece, kaçınılmaz sonla bile karşı karşıya kalı nsa, şayet ettiğ i "Hipokrat" yeminine sadıksa bir doktor, görevini yapmış olmanın inancıyla iç huzurunu kaybetmeyecektir.

Erdi nç AYDIN

erdinc.aydin@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

Kaynak URL (03/05/2024 - 02:45 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/diyarbakir%E2%80%99i-onemsemek-teror-ve-kanayan-yara>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/erdinc-aydin>

[2] <mailto:erdinc.aydin@politikadergisi.com>